

Επαναστατική Αναρχική Δράση (DAF) από την Τουρκία

Ιστορικό-πολιτικό πλαίσιο σχετικά με τον σχηματισμό του τουρκικού κράτους

Πριν από την παρουσίαση της Αναρχικής Επαναστατικής Δράσης (DAF), θα θέλαμε να σας περιγράψουμε σύντομα το ιστορικό - πολιτικό πλαίσιο, μέσα στο οποίο συγκροτήθηκε το τουρκικό κράτος. Γνωρίζουμε ότι ακούγονται πολλά στα μέσα μαζικής ενημέρωσης σχετικά με την Τουρκία, τον Ερντογάν και το πραξικόπημα, και θα θέλαμε να εξηγήσουμε ορισμένα σημεία.

Αρχικά, θα αναφερθούμε στον σχηματισμό της Τουρκίας ως εθνικού κράτους μετά την πτώση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Το τούρκικο κράτος ιδρύθηκε από τον γεννημένο στη Θεσσαλονίκη, Μουσταφά Κεμάλ Ατατούρκ, έχοντας ως βασικά χαρακτηριστικά του τον εθνικισμό, τον милитарισμό και την εκκοσμίκευση της χώρας. Βασικός προστάτης αυτού του συστήματος που αποκαλείται «κεμαλισμός», ήταν ο στρατός. Μέσα σε αυτό το σύστημα, το κοσμικό κράτος του Μουσταφά Κεμάλ Ατατούρκ καθιέρωσε ένα απολυταρχικό καθεστώς εναντίον του πολιτικού Ισλάμ. Αυτό το ολοκληρωτικό καθεστώς εναντίον του μουσουλμανικού πληθυσμού - που αποτελεί το 90% του συνολικού πληθυσμού- έθεσε εκτός νόμου το πολιτικό Ισλάμ, το οποίο άρχισε να οργανώνεται παράνομα. Παράλληλα, η ανάδυση του Ατατούρκ στην εξουσία σηματοδότησε την εμφάνιση του ταξικού αγώνα και του αγώνα ενάντια στο καθεστώς στην Τουρκία και κάθε φορά που ο πολιτικός αγώνας του λαού ή του πολιτικού Ισλάμ εντεινόταν, ο στρατός καταλάμβανε με πραξικόπημα την εξουσία. Τόσο το πρώτο πραξικόπημα του 1960, όσο και το δεύτερο πραξικόπημα του 1980 συνέβησαν εναντίον εξεγέρσεων και αντιστάσεων.

Μετά το πραξικόπημα του 1980, μια πολιτική ομάδα με επικεφαλής τον Φετουλάχ Γκιουλέν ξεκίνησε να οργανώνεται στο εσωτερικό της τούρκικης κοινωνίας αλλά και εντός των κρατικών θεσμών. Η οργάνωση δρούσε κρυφά, με βασικό πεδίο της τα πανεπιστήμια και τα σχολεία, όπου φοιτητές και μαθητές, μέσω της συμμετοχής τους σε ορισμένα μαθήματα, ενσωματώνονταν σταδιακά στην οργάνωση. Οι συγκεκριμένοι μαθητές/φοιτητές σημείωναν ιδιαίτερες επιτυχίες στις εξετάσεις τους, τόσο επειδή εργάζονταν σκληρά, όσο και διότι τους έδιναν εκ των προτέρων τα θέματα των εξετάσεων. Μετά την ολοκλήρωση των σπουδών τους, καταλάμβαναν κομβικές θέσεις σε κρατικούς θεσμούς, στο δικαστικό σύστημα, στον στρατό και στην αστυνομία. Όπως προαναφέραμε, καθώς η ισλαμική οργάνωση του Φ. Γκιουλέν λειτουργούσε υπογείως, δεν ήταν γνωστό ότι τα συγκεκριμένα πρόσωπα ανήκαν σε αυτήν, καθώς παρουσιάζονταν δημόσια με κοσμικό πρόσωπο.

Η εκλογή του «Κόμματος Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης» (AKP) του Ερντογάν το 2002 αποτέλεσε την αφετηρία της στενής του συνεργασίας με την οργάνωση του Φ. Γκιουλέν, καθώς το μεν κόμμα είχε τις έδρες στο κοινοβούλιο, η δε οργάνωση είχε πρόσβαση στους κατασταλτικούς μηχανισμούς, όπως ο στρατός και η αστυνομία και το νομικό σύστημα. Κατά τη διάρκεια των πρώτων χρόνων της διακυβέρνησης του AKP, η ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν κεντρική στόχευση στην πολιτική ατζέντα του καθεστώτος, εξασφαλίζοντας έτσι τη στήριξη της Ευρώπης, με αποτέλεσμα της αύξηση της δύναμης και της εξουσίας του AKP στην χώρα. Εκείνη την περίοδο, το AKP παρουσιαζόταν ως ένα δημοκρατικό κόμμα που επιτρέπει τις διαδηλώσεις, την πολιτική οργάνωση, την ελευθερία του λόγου, ενώ, τα πρώτα χρόνια της διακυβέρνησης του, η πολιτική δραστηριότητα και οργάνωση ήταν πολύ εύκολη, ακόμη και για μας τους αναρχικούς.

Μετά την ολοκλήρωση της εκκαθάρισης των κρατικών μηχανισμών από τους κεμαλιστές και την πραγματική εδραίωσή τους στην κρατική εξουσία, η οργάνωση του Γκιουλέν και το AKP, λόγω της αδυναμίας τους να συνδιαχειριστούν την εξουσία, άρχισαν να αντιπαρατίθενται. Τότε έλαβε χώρα το πραξικόπημα. Τα τελευταία πέντε-έξι χρόνια βλέπουμε το πραγματικό πρόσωπο του AKP και των οργανώσεών του, το πραγματικό απολυταρχικό πρόσωπο και την ατζέντα του. Έχουν ακουστεί διάφορα σενάρια σε σχέση με το λεγόμενο πραξικόπημα, αλλά, στην πραγματικότητα, γνωρίζουμε ότι ο Ερντογάν και το AKP ήταν ενήμεροι για αυτό, αλλά επέτρεψαν να συμβεί προκειμένου, να ισχυροποιηθούν μέσω της επιβολής του Καθεστώτος Έκτακτης Ανάγκης. Μέσα στη συνθήκη του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης, βρεθήκαμε αντιμέτωποι με τη συνεχή και εντεινόμενη καταστολή. Η εικόνα που προσπαθήσαμε να δώσουμε, εν συντομία, είναι σημαντική, ώστε να γίνει κατανοητό μέσα σε ποιο πολιτικό και κοινωνικό πλαίσιο δίνουμε τους αγώνες μας.

Η Επαναστατική Αναρχική Δράση (Devrimci Anarşist Faaliyet-DAF) και το αναρχικό κίνημα στην Τουρκία

Η Επαναστατική Αναρχική Δράση δημιουργήθηκε το 2007-2008. Η ιστορία του αναρχικού κινήματος στην Τουρκία δεν είναι ιδιαίτερα μακρά. Ξεκινάει από τη δεκαετία του 1980, όταν η πλειοψηφία των αναρχικών συλλογικοτήτων εκείνης της περιόδου ήταν εκδοτικές πρωτοβουλίες. Τα περισσότερα μέλη αυτών των εγχειρημάτων ήταν πρώην μαρξιστές-λενινιστές, οι οποίοι, μετά το πραξικόπημα του 1980, έστρεψαν το βλέμμα τους στον αναρχισμό. Λόγω των πολλών αδυναμιών του αναρχικού κινήματος στην Τουρκία, επιλέξαμε να οργανωθούμε διακριτά και να ιδρύσουμε την Επαναστατική Αναρχική Δράση. Οι περισσότεροι αναρχικοί δεν θεωρούσαν τον αναρχισμό ως ένα επαναστατικό κίνημα και χαρακτηρίζονταν από τον ατομισμό και την «lifestyle αναρχία».

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, επιλέξαμε να δημιουργήσουμε μια νέα αναρχική κουλτούρα και οργανωτική παράδοση στην Τουρκία, -και λέγοντας Τουρκία εννοούμε, φυσικά, και το τμήμα του Κουρδιστάν που βρίσκεται στον τουρκικό χώρο. Πριν την ίδρυση της DAF, ήταν αρκετά διαδεδομένη μεταξύ των αναρχικών μια εθνοκεντρική οπτική σχετικά με το κουρδικό ζήτημα. Οι περισσότεροι αποκαλούσαν τους Κούρδους τρομοκράτες, όπως ακριβώς τους αποκαλούσε και το τουρκικό κράτος. Έτσι, ξεκινήσαμε την οργάνωσή μας ως μέρος της συνολικής αντίστασης ενάντια στην εξουσία, εννοώντας την αντίσταση του κουρδικού και του τουρκικού λαού, της νεολαίας, των γυναικών, των εργαζομένων, απέναντι στο τουρκικό κράτος. Αρχίσαμε, λοιπόν, να αποτελούμε κομμάτι κάθε αγώνα που εξελισσόταν και να υψώνουμε τη μαύρη σημαία στους δρόμους.

Θα σας αναφέρουμε, επιγραμματικά, ορισμένα από τα πεδία αγώνα στα οποία παλεύουμε. Ωστόσο, μπορούμε να ξεχωρίσουμε δύο κύριες κατευθύνσεις. Η πρώτη αφορά τον πολιτικό αγώνα ενάντια στην καταστολή και σε αλληλεγγύη με όλους τους καταπιεσμένους από την εξουσία. Σε αυτή την κατεύθυνση, μπορώ να αναφέρω επιγραμματικά τα ονόματα των οργανώσεών μας: η Αναρχική Νεολαία (Anarşist Gençlik - AG) και η Μαθητική Αναρχική Δράση (Lise Anarşist Faaliyet - LAF) που αποτελούνται από νέους ανθρώπους, μαθητές και φοιτητές, οι Αναρχικές Γυναίκες (Anarşist Kadınlar), η οικολογική συλλογικότητα ΡΑΤΙΚΑ, η Ένωση Νέων Εργατών/τριών (Genç İşçi Derneği - GiDER) και ο Σύνδεσμος Αρνητών Στράτευσης. Η δεύτερη κατεύθυνση αφορά την αλλαγή του τρόπου ζωής μας, ώστε να ξεκινήσουμε την επανάσταση στο

σήμερα. Τα εργαλεία που χρησιμοποιούμε για να αλλάξουμε τη ζωή μας είναι οι συλλογικοί χώροι δουλειάς και στέγασης, ένας συλλογικός τρόπος ζωής.

Μαθητική Αναρχική Δράση (Lise Anarsist Faaliyet - LAF)

Η Μαθητική Αναρχική Δράση είναι μια ομάδα στην οποία δραστηριοποιούνται και οργανώνονται μαθητές και μαθήτριες ηλικίας από 14 ως 18 χρονών. Το λύκειο είναι ο χώρος όπου αρχίζουμε στις ηλικίες αυτές να διαμορφώνουμε τις δικές μας ιδέες, να αμφισβητούμε τον κόσμο και τη δεδομένη πραγματικότητα. Επομένως, επιλέγουμε να οργανωνόμαστε κι ως μαθητές. Σ' αυτή τη διαδικασία αμφισβήτησης, πρέπει να αντιληφθούμε ότι ο χώρος της εκπαίδευσης δεν είναι μόνο το περιβάλλον του σχολείου, αλλά και η οικογένεια. Το κράτος χρησιμοποιεί την εκπαίδευση για να εδραιώσει στα μυαλά των παιδιών τον εξουσιαστικό τρόπο ζωής. Γι' αυτόν τον λόγο, η Μαθητική Αναρχική Δράση εκφράζεται κατά του εκπαιδευτικού συστήματος.

Στα σχολεία ουσιαστικά μας μαθαίνουν, μέσω των εξετάσεων, να συμμετέχουμε σε έναν αγώνα δρόμου ενάντια στους άλλους, εντείνοντας την εξατομίκευση και τον ανταγωνισμό μεταξύ των μαθητών. Για αυτόν ακριβώς τον λόγο, η Μαθητική Αναρχική Δράση προτάσσει την αλληλεγγύη και την αλληλοβοήθεια, ως απάντηση σε αυτή την συνθήκη. Λέγοντας πως οι αναρχικοί μαθητές τάσσονται ενάντια στο εκπαιδευτικό σύστημα δεν εννοούμε ότι είναι κατά της γνώσης και της πληροφορίας, αλλά κατά της χρήσης τους ως εργαλείων στα χέρια της εξουσίας. Απέναντι στο εξουσιαστικό σύστημα, η Μαθητική Αναρχική Δράση οργανώνει την ελεύθερη διακίνηση της πληροφορίας και της γνώσης, με έναν αντιεξουσιαστικό/ελευθεριακό τρόπο. Ενάντια στα μαθήματα που η εξουσία χρησιμοποιεί για να κάνει πλύση εγκεφάλου στους μαθητές, προωθούμε την εκπαίδευση μέσω της ίδιας της ζωής.

Από το 2008, που ιδρύθηκε η Μαθητική Αναρχική Δράση, συμμετέχουμε κάθε χρόνο στις συγκεντρώσεις που πραγματοποιούνται κατά του εκπαιδευτικού συστήματος και του θεσμού των εξετάσεων. Επίσης, συμμετέχουμε σε συναντήσεις με άλλες πολιτικές μαθητικές οργανώσεις. Φέτος, η συγκέντρωση ενάντια στο σύστημα των εξετάσεων, που οργανώθηκε από τη Μαθητική Αναρχική Δράση και σοσιαλιστικές μαθητικές οργανώσεις, κατεστάλη με μεγάλη βιαιότητα από την αστυνομία, η οποία προχώρησε σε συλλήψεις και τραυματισμούς πολλών διαδηλωτών. Αμέσως μετά την καταστολή της συγκέντρωσης, ξεκίνησαν νομικές διαδικασίες αναζήτησης των υπευθύνων. Φυσικά, εμείς δεν θεωρούμε φοβερά σημαντικές τέτοιες διαδικασίες, ωστόσο αντιλαμβανόμαστε ότι είναι κάτι χρήσιμο για τον αγώνα. Παρόλο που αντιμετωπίζουμε την κατασταλτική βία, επιλέγουμε να συνεχίσουμε τον αγώνα.

Κολεκτίβες-καφέ 26A

Οι κολεκτίβες-καφέ 26A δημιουργήθηκαν μεταξύ του 2009 και του 2011. Το πρώτο καφέ δημιουργήθηκε το 2009, κοντά στην πλατεία Ταξίμ, σε μια τουριστική τοποθεσία με περίπου 10.000 καφετέριες, ενώ το δεύτερο καφέ άνοιξε το 2011. Και στα δύο καφέ επιλέγουμε να σερβίρουμε φαγητά και ποτά που παρασκευάζονται συλλογικά, ως μια εναλλακτική στην παγκοσμιοποιημένη παραγωγή των μεγάλων πολυεθνικών εταιρειών, όπως η Coca-Cola, η Nescafe κτλ. Για παράδειγμα, επιλέγουμε καφέ που προέρχεται από τους Ζαπατίστας, ελαιόλαδο και ντομάτες που παράγονται σε μικρά χωριά στην Τουρκία, ρούχα που φτιάχνονται σε ένα

κατελιημμένο αυτοδιαχειριζόμενο εργοστάσιο και μαρμελάδες και τουρσιά που παρασκευάζονται από μια συλλογική κουζίνα μεταναστριών.

Στις κολεκτίβες-καφέ 26Α συμμετέχουν 40 «εθελοντές» τα τελευταία εννέα χρόνια. Τους ονομάζουμε «εθελοντές» επειδή κανένας δεν εργάζεται, καθώς καταργούμε την έννοια του αφεντικού και του εργαζόμενου. Φυσικά, κανένας δεν λαμβάνει μισθό και ο καθένας παίρνει ό,τι χρειάζεται αλλά και προσφέρει ό,τι μπορεί. Τα έσοδα και τα έξοδά μας υπολογίζονται κοινά. Το μεγαλύτερο μέρος των εσόδων μας προέρχεται από τις κολεκτίβες, ενώ τα έξοδά μας είναι, για παράδειγμα, η έκδοση του εντύπου μας, αλλά, κυρίως, οι ανάγκες του καθενός/της καθεμίας που συμμετέχει στις κολεκτίβες. Με αυτόν τον τρόπο, κανένας δεν προσφέρει εθελοντικά παραπάνω από τρεις μέρες την εβδομάδα και όλοι μπορούν να έχουν ό,τι χρειάζονται. Και ο βασικός σκοπός είναι ο καθένας που συμμετέχει σε αυτές τις κολεκτίβες να μπορεί να είναι και ενεργό κομμάτι του αγώνα.

Ωστόσο, οι κολεκτίβες 26Α δεν είναι μόνο καφέ, αλλά και χώροι όπου οργανώνονται εργαστήρια αυτομόρφωσης και οι οποίοι λειτουργούν ως κέντρα αντιπληροφόρησης σχετικά με την DAF. Στους χώρους αυτούς διοργανώνονται διάφορες εκδηλώσεις για την τέχνη, τη λογοτεχνία, την ιστορία και βέβαια για τον αναρχικό αγώνα. Ουσιαστικά, όπως και στην καθημερινή μας ζωή, στις θεματικές αυτών των εκδηλώσεων δεν υπάρχουν διδάσκοντες και διδασκόμενοι. Όλοι μπορούν να παρουσιάσουν θεματικές, όποια κι αν είναι η κοινωνική τους θέση.

Οι κολεκτίβες 26Α δεν αποτελούν μόνο ένα οικονομικό μοντέλο, αλλά και ένα εναλλακτικό πολιτιστικό και κοινωνικό μοντέλο. Δημιουργούμε μια εναλλακτική πρόταση ενάντια στον καπιταλιστικό τρόπο οργάνωσης της ζωής, αλλά και ενάντια στην κουλτούρα του καταναλωτισμού. Με αυτόν τον τρόπο, διαμορφώνουμε τους όρους με τους οποίους θέλουμε να ζήσουμε.

Οργάνωση Νεολαίας

Η Οργάνωση Νεολαίας ιδρύθηκε με απώτερο στόχο την οργάνωση των φοιτητών στους χώρους των πανεπιστημίων. Όπως είπαμε και πριν σε σχέση με τη Μαθητική Αναρχική Δράση, η Οργάνωση Νεολαίας είναι ενάντια στον θεσμοθετημένο κρατικό τρόπο οργάνωσης της παιδείας. Ωστόσο, οι πανεπιστημιακοί χώροι αποτελούν σημεία συνάντησης με νέους ανθρώπους, αλλά και σημεία όπου ξεσπούν πολλές αγωνιστικές διαδικασίες.

Μέχρι τη δεκαετία του 1980, τα πανεπιστημιακά ιδρύματα λειτουργούσαν ανεξάρτητα από το κράτος, καθώς ο πρύτανης και ο πρόεδρος κάθε σχολής εκλέγονταν από την πανεπιστημιακή κοινότητα. Μετά το πραξικόπημα του 1980, γίνονται κάθε χρόνο διαδηλώσεις ενάντια στις εξετάσεις και το εκπαιδευτικό σύστημα. Ειδικά, μετά την επιβολή του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης και τη διακυβέρνηση του ΑΚΡ, η συνθήκη μέσα στα πανεπιστήμια έχει αλλάξει. Έχουν χάσει πλέον τον ανεξάρτητο χαρακτήρα τους, αφού, στην πραγματικότητα, εκλέγονται εκείνοι που επιθυμεί το κράτος και η κυβέρνηση Ερντογάν. Έτσι λοιπόν, μέσα σε αυτήν τη συνθήκη, έχει γίνει πολύ δύσκολη η διοργάνωση κινητοποιήσεων και η οργάνωση μέσα στα πανεπιστήμια, καθώς υπάρχει έντονη καταστολή και μπορούν να εκδιωχθούν όσοι αντιστέκονται. Παρ' όλα αυτά, το σύστημα έχει και τρωτά σημεία, τα οποία μπορούμε να εκμεταλλευτούμε για να συνεχίσουμε και να δυναμώσουμε τις αντιστάσεις μας.

Σύνδεσμος Αρνητών Στράτευσης

Όπως στην Ελλάδα, έτσι και στην Τουρκία, η στρατιωτική θητεία είναι υποχρεωτική. Καθώς, ως αναρχικοί, είμαστε ενάντια στον милитарισμό, δεν θα μπορούσαμε να συμμετέχουμε στον στρατό. Έτσι, το 2009, δημιουργήσαμε μαζί με άλλους τον Σύνδεσμο Αρνητών Στράτευσης, μια νέα εστία αγώνα ενάντια στην υποχρεωτική στράτευση, αλλά και στον πόλεμο του τουρκικού κράτους σε βάρος των Κούρδων. Ο αγώνας αυτός απέκτησε αργότερα και αντιπολεμικά χαρακτηριστικά καθώς, ενώ υπήρχε κίνημα ενάντια στην υποχρεωτική θητεία και τον милитарισμό στην Τουρκία, απουσίαζε η οποιαδήποτε αναφορά στην επίθεση που έχει εξαπολύσει το τούρκικο κράτος στους Κούρδους.

Μέσω αυτού του συνδέσμου έχουμε την ευκαιρία να συναντηθούμε με τους αγωνιστές που αντιμετωπίζουν προβλήματα με την υποχρεωτική στράτευση καθώς και με γυναίκες που στέκονται ενάντια σε αυτή τη συνθήκη. Όλα τα μέλη της DAF συμμετέχουν σε αυτόν τον σύνδεσμο. Κάθε χρόνο διαδηλώνουμε στις 15 Μαΐου, από κοινού με άλλες πολιτικές δυνάμεις, ενάντια στην υποχρεωτική στράτευση και τον милитарισμό. Αυτό το εργαλείο αγώνα είναι σημαντικό, όχι μόνο γιατί στρέφεται ενάντια στην υποχρεωτική θητεία, αλλά και γιατί είναι ένα πεδίο που προωθεί την αντίσταση ενάντια στον πόλεμο του κράτους ενάντια στον λαό, δίνοντάς μας τη δυνατότητα να οργανώνουμε καμπάνιες αντιπληροφόρησης για το ζήτημα της κουρδικής αντίστασης. Όταν ξεκίνησε αυτό το κίνημα, αριθμούσε λιγότερους από εκατό αρνητές στράτευσης, ενώ τώρα είμαστε πάνω από χίλιοι.

Αναρχικές Γυναίκες

Οι Αναρχικές Γυναίκες είναι μια οργάνωση που ιδρύθηκε το 2009 και αποτελείται από γυναίκες που αγωνίζονται όχι μόνο ενάντια στην πατριαρχία και τα γυναικεία ζητήματα, αλλά και ενάντια στο κράτος και τον καπιταλισμό, την εξουσία. Η κατάσταση των γυναικών στην Τουρκία είναι ιδιαίτερα δύσκολη και, για να αναφέρουμε ορισμένα στατιστικά στοιχεία, κάθε μέρα γίνονται πέντε γυναικοκτονίες.

Αυτό που επιχειρούμε είναι να δημιουργήσουμε ένα δίκτυο αλληλεγγύης μεταξύ των γυναικών. Διοργανώνουμε δράσεις, διαδηλώσεις και παρεμβάσεις για ζητήματα που αφορούν τις εργάτριες, τις μετανάστριες και διάφορες άλλες ομάδες γυναικών. Αλλά και ατομικά ως αναρχικές, συμμετέχουμε και σε άλλα μέτωπα αγώνα, όπως αυτά που προαναφέραμε.

Οικολογική Συλλογικότητα Patika

Επειδή η οικολογία είναι ένα σημαντικό ζήτημα, επιλέξαμε να δημιουργήσουμε μια συλλογικότητα που θα ασχολείται με αυτό το θέμα. Όπως ξέρουμε, ο καπιταλισμός, προκειμένου να παράξει ολοένα και περισσότερη ενέργεια, καταστρέφει τα ποτάμια, τα βουνά, τα δάση και γενικότερα την φύση. Η υδροηλεκτρική ενέργεια είναι πολύ διαδεδομένη πρακτική και υπάρχουν πάρα πολλές τέτοιες μονάδες παραγωγής στην Τουρκία, οι οποίες καταστρέφουν ένα μεγάλο κομμάτι του υδάτινου κόσμου. Επίσης, υπάρχει μια υπό κατασκευή μονάδα παραγωγής πυρηνικής ενέργειας και σχέδια κατασκευής και άλλων μονάδων, ενάντια στις οποίες αντιστεκόμαστε από κοινού με τις τοπικές κοινωνίες.

Υπάρχουν αρκετοί τέτοιοι αγώνες με θετική έκβαση, που χρησιμοποίησαν ως μέθοδο τον αποκλεισμό των εταιρειών και το μπλοκάρισμα της παραγωγής τους. Η σημασία της αλληλεγγύης και της συνεργασίας με τις τοπικές κοινωνίες είναι ιδιαίτερα μεγάλη, καθώς μας δίνεται η ευκαιρία να βρεθούμε και να συνδεθούμε με τους ανθρώπους και να τους εξηγήσουμε

ότι αυτό που τους συμβαίνει δεν είναι κάτι μεμονωμένο, δεν είναι μόνο δικό τους ζήτημα, αλλά κάτι που συμβαίνει παντού. Με άλλα λόγια, μας δίνεται η δυνατότητα να αναδείξουμε την ευθύνη του κράτους και του κεφαλαίου στη λεηλασία της φύσης, προσπαθώντας να αλλάξουμε τις συνειδήσεις των ανθρώπων.

Ένωση Νέων Εργατών/τριων

Πριν από την ίδρυση της DAF, οι αναρχικοί στην Τουρκία αντιμετώπιζαν τους ταξικούς αγώνες ως ένα ζήτημα που αφορούσε αποκλειστικά τις σοσιαλιστικές και κομμουνιστικές πολιτικές δυνάμεις. Έχοντας ιστορικά, μια οπτική για την οργάνωση των αναρχικών στα ταξικά ζητήματα, αρχίσαμε να στεκόμαστε αλληλέγγυοι με κάθε μορφή ταξικής αντίστασης και εργατικού αγώνα. Βρεθήκαμε στο πλευρό εργαζομένων στα λιμάνια και στη βιομηχανία μετάλλου, και στη συνέχεια ξεκινήσαμε να οργανωνόμαστε στον κατασκευαστικό τομέα και στον τομέα των υπηρεσιών. Σε κάποιες περιπτώσεις, δρούμε από κοινού με σοσιαλιστικές ομάδες, αλλά και με αυτοοργανωμένα συνδικάτα.

Μέσω αυτών των εμπειριών, αποφασίσαμε να ιδρύσουμε μια Οργάνωση Νεολαίας Εργατών/τριών στον κλάδο των υπηρεσιών, καθώς στον συγκεκριμένο τομέα εργάζονται οι περισσότεροι νέοι και νέες στην Κωνσταντινούπολη. Είναι ένας τομέας με τον οποίο δεν ασχολούνται άλλα συνδικάτα, επειδή οι νέοι εργαζόμενοι δουλεύουν σε αυτόν προσωρινά. Συνεργαζόμαστε και οργανωνόμαστε, κυρίως, με εργαζόμενους στις ταχυμεταφορές αλλά και στην εστίαση, αφού πολλοί σύντροφοί μας δουλεύουν σε αυτούς τους κλάδους. Επίσης, συμμετέχουμε και σε άλλα σωματεία και συνδικάτα, όπως είναι το σωματείο στον κατασκευαστικό-οικοδομικό τομέα, μαζί με άλλες πολιτικές δυνάμεις, κομμουνιστές και σοσιαλιστές. Ορισμένοι από τους ιδρυτές αυτού του σωματείου, μεταξύ των οποίων και ένας σύντροφός μας, σκοτώθηκαν στη βομβιστική επίθεση του ISIS στην Άγκυρα. Σήμερα, καταφέρνοντας να αντιμετωπίσουμε τα πλήγματα, συνεχίζουμε τον αγώνα με το συγκεκριμένο σωματείο.

Αλληλεγγύη στους πολιτικούς κρατούμενους

Δραστηριοποιούμαστε επίσης σε μετωπικά σχήματα, όπως είναι και το κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους. Με την επιβολή του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης, η κατάσταση για τους πολιτικούς κρατούμενους έχει επιδεινωθεί. Οι φυλακισμένοι αγωνιστές/στρίες αντιμετωπίζουν πολλά προβλήματα, μεταξύ των οποίων η επιβαλλόμενη ενιαία ενδυμασία (στολή) των κρατούμενων. Δεν είναι η πρώτη φορά που οι αρχές επιχειρούν κάτι τέτοιο, καθώς κάτι αντίστοιχο είχε δοκιμαστεί και στο παρελθόν. Ωστόσο, η αντίσταση στις φυλακές τότε ήταν πολύ ισχυρή, ενώ τώρα, είναι αποδυναμωμένη και δίνει στο κράτος τη δυνατότητα να επιτίθεται με μεγαλύτερη σφοδρότητα. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, προσπαθούμε να οργανώσουμε καμπάνιες και δράσεις αλληλεγγύης για τους πολιτικούς κρατούμενους, από κοινού με άλλες πολιτικές δυνάμεις.

Εφημερίδα Meydan

Η οργάνωση εκδίδει μια μηνιαία εφημερίδα, την Meydan, ως μέσο αντιπληροφόρησης και προπαγάνδισης. Φυσικά, και οι υπόλοιπες ομάδες της οργάνωσης εκδίδουν τα δικά τους έντυπα, όχι απαραίτητα με την ίδια συχνότητα.

Αθλητική κολεκτίβα SAKA

Τέλος, έχουμε δημιουργήσει την αθλητική κολεκτίβα SAKA, που ασχολείται κυρίως με την εκπαίδευση στην αυτοάμυνα.

*